

List do Kota NOWEFIO Marzenin

RODZICIELSKIE POGOTOWIE COACHINGOWE

MOJE DZIECKO MA 7 LAT

Opracowanie: Ewa Ruszkowska

WPROWADZENIE

Rozumiejąc prawidłowości rozwoju dziecka, możemy odważniej i spokojniej być rodzicem.

W przygotowanym materiale zaprezentuję, po kolei, opisy zachowań dzieci między 6 a 14 rokiem życia. Pokażą nam one, jakich zachowań możemy się spodziewać, po dziecku w tym wieku. Jak dziecko się zmienia, jak miłowymi susami lub krętą i trudną drogą przechodzi od jednego do drugiego zachowania, często bardzo odmiennego od tego poprzednio zauważonego.

Pytania coachingowe zamieszczone na końcu ulotki, zaproszą do refleksji, zaplanowania samopomocy i zachęcą do zmiany tego, czego już nie chcemy robić, co nie zbliża nas do naszego dziecka i nie buduje naszego rodzicielskiego autorytetu.

7 rok życia - Osowiąta Chimera lub Chimeryczna Sowa

Ekspansja sześciolatka ustępuje miejsca skrytości i przygaszeniu. Siedmiolatek:

- ciągle jest czymś zajęty, jego umysł dynamicznie się rozwija i szybko się uczy. Dziecko maluje, wycina, rysuje, najchętniej spędzając ten czas w swoim pokoju,
- stroni od ludzi, hałasu i zamieszania,
- jest posłuszny, ale niechętny, zapomina, co ma zrobić; czasami bywa jakby nieobecny duchem,
- śpi w zasadzie bez kłopotów,
- nadal może bać się ustronnych miejsc i ciemności, złodziei, szpiegów, wojny, ale też miewa racjonalne lęki - np. obawia się spóźnienia do szkoły, złych ocen,
- żywo interesuje się mającym pojawić się rodzeństwem, opieką nad nim,
- przeżywa skok rozwojowy - emocjonalny i społeczny, stając się członkiem innej niż rodzina społeczności - staje się uczniem szkoły,
- zaczyna rozwijać ogólną samoocenę - potrafi odpowiedzieć na pytanie, jak bardzo lubi samego siebie, jako człowieka, czy jest szczęśliwy, czy podoba mu się jego dotychczasowe życie,
- sprawnie jeździ na dwukołowym rowerze,
- w przyjaźniach zaczyna zauważać rolę zaufania.

Chimeryczność siedmiolatka

Bywa ospały, marudny, miewa jedynie krótkie okresy ożywienia i zadowolenia. Bardzo często ma wiele pretensji do rodziców, którzy, najogólniej mówiąc, są według dziecka źli i paskudni i niedobrze je traktują. Czy zapytasz “jak Ci minął dzień?”, czy nie zapytasz, wina zawsze będzie po Twojej stronie - albo się wtrącasz, albo nie kochasz! Mogą nawet ze łzami w oczach dopytywać, czy na pewno są Waszym dzieckiem? Na szczęście to tylko przejaw chwilowego, rozwojowego, obniżenia nastroju dziecka. Pamiętaj, to minie!

Kłopotliwe sytuacje tego okresu życia

W tym czasie może:

- w związku z podjęciem nauki, pojawić się lęk przed szkołą - przed porażkami i niepowodzeniami, przed nowymi wyzwaniami,
- utrzymywać się mogą w związku z tym u niektórych dzieci bóle psychosomatyczne - brzucha, głowy.

Pytania coachingowe:

1. **Jakie Twoje zachowania dają Ci pewność, że Twoje dziecko otrzymuje od Ciebie emocjonalne wsparcie, by poradzić sobie w nowej, szkolnej, społeczności?**
2. **Jakie, według Ciebie, sposoby postępowania pozwolą wszechstronnie poznawać szkolną rzeczywistość dziecka?**

Źródła wykorzystane:

Bee H.: Psychologia rozwoju człowieka, Poznań 2014

Juul J.: Rodzic jako przywódca stada. Pełne miłości przywództwo w rodzinie, Podkowa Leśna 2017

Samson A.: Książeczka dla przestraszonych rodziców. czyli co robić, gdy Twoje dziecko zachowuje się dziwnie, niepokojąco, nietypowo, Warszawa 2004

Zdjęcie: Pixabay, <https://pixabay.com/pl/images/search/rodzice/>

Zapraszam do kontaktu!

Ewa Ruszkowska, Coaching Relacji, tel.: 608594902

